

Stará škola

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 29 Říjen 2012 10:06 - Aktualizováno Sobota, 03 Listopad 2012 09:59

Josef Vojáček :

Stará škola v Milovicích u Lysé nad Labem

Školní „pamětnice“ jsou si

všechny podobny, jako sestry. Milovická pamětnice nepřináší ani zmínky o školních a vychovatelských poměrech. Z Milovic chodily děti do školy do Mladé. Ale za vánic sněhových a v jiných nepohodách zůstaly doma a učil je domácí člověk: krejčí „Herel“ – správně Heler z č. 56 pak krejčí Václav Janda z č. 31 a po něm zase krejčí a hudebník, Jan Šťastný z č. 41.

Od obce nedostávali ničeho, ale od rodičů nějaký dárek do kuchyně a sobotáles, tj. v sobotu přinesly děti za vyučování peníze. Ty nejmenší po 1 krejcaru, větší po 2 a největší po 3 krejcarech. Přesně se ty peníze sešly sotva. Roku 1859 měly Milovice přispěti na rozšíření školy v Mladé a nechtělo se jim. Proto poptávaly se v Benátecké Vrutici, zda by jejich děti mohly navštěvovati školu vrutickou. Vrutičtí jim odpověděli, aby si jen sami školu postavili, jako všude jinde. Starosta a hostinský Jan Roubíček i vikář Jan Drbohlav z Hrubého Jeseníka podněcovali horlivě myšlenku na stavbu nové školy.

Roku 1860, 1. října učitel Vincenc Žezulka s 60 dětmi zahájil vyučování v prozatímní místnosti u Václava Havelky v č. 24 a to ve tmavé, vlhké a zatuchlé komoře, kde na každé straně bylo jediné malé okénko. Tam se učilo po dvě zimy a léto i mezi tím a pan učitel byl z toho nemocen na oči tři léta. Měl ročně 210 zlatých – 2 kerce pole v nájmu za 21. zl. a ještě 20 zl. platil za

„sejpku“, při níž se mu sešly od rolníků 4 korce žita „na chlebiček“. To trvalo plných 10 let. Ani ten skrovný plat nedostával přesně a byl nucen nedostatkem a za velikého ponižování doprošovati se nedoplatku 7 zlatých. Za starosty Václava Vojtěcha se začlo se stavbou nové školy. Místo zvoleno bylo na místě zcela neplodném, zvaném „husopásek“. Lyský stavitel A. Sládeček, rodák ze Žírovnice, zaručil se, že postaví školu za 1600 zl. v postupných skládkách, ale nedostavěl – umřel a poslední peníze pobírala r. 1871 jeho vdova. Bydlil tam, kde je teď v Lysé „Bařa“. Na stavbu nechtěl benátecký velkostatek přispěti ničím jiným než taškami na střechu, vše ostatní si pořídili sousedi sami. Roku 1862 dne 1. září začalo se tu vyučovati a p. učitel Žežulka stal se definitivním učitelem. Založil u školy pěknou zahradu se včelínem na 26 úlů čili včelstev. R. 1870 zvýšen mu byl plat na 440 zl. ročně a v prosinci t.r. byl přeložen za řídícího do Mladé. Náboženství učil kaplan z Mladé jednou týdně. Vikářem byl od roku 1862 lyský děkan Josef Damašek, skutečný zastánce školy a učitelů. Prvním c.k. inspektorem byl P. Tibure Jaschek, rektor piaristické koleje a gymnásia v Mladé Boleslavi a jeho nástupcem r. 1875 byl zase kněz František Walter, ředitel měšťanské školy v Poděbradech, jenž umřel jako arciděkan Chrudimský.

Druhým řídícím učitelem byl až do roku 1875 František Stránský, nám známý ze školy mladské. Obec mu pronajala levně pole č.parc. 232 ve výměře 1 jitra 186 sáhů a zahradu č.parc. 73-2 za 11zl. 50kr. Po odchodu Stránského do Mladé stal se řídícím v Milovicích rodák Vrutický Josef Wolf, ale jen do roku 1879. Jako všude, zapomněli také v Milovicích při stavbě na budoucí nutné rozšíření školy, jež bylo r. 1877 za nezbytné uznáno, jak školním inspektorem Páterem Waltrem, tak i okresním stavitelem Pečenkou. V létě byla třída poněkud zvětšena vybouráním příčky, ale to nepomohlo na dlouho. R. 1879 odešel řídící Wolf do svého rodiště a v Milovicích nastoupil František Benda. Za starosty Františka Jandy jednalo se o zřízení 2. třídy a ustanoveno, že do 3 let postaví se pro ni místnost buď v přízemí, nebo v 1. poschodí. Od souseda Jana Krejčíka, že se koupí kus louky na školní tělocvičnu a zahradu. Zatím byla kolem celého školního pozemku postavena zeď, Od 1. ledna 1881 byla otevřena 2. třída, zatím umístěna u rolníka Václava Vaňka č.11 a učil v ní Vojtěch Černý. Bydlil u starosty Františka Jandy a ten byt mu platila obec – ročně 70 zl. Zmínku zasluhuje bohatá školní zahrada: 600 jabloní – 300 hrušní – ořechů a višní po 50 stromcích. R. 1883 odešel řídící Fr. Benda do Chotětova a o jeho místo žádali: František Sajdl, Karel Vachek (lyský rodák) a Bohumil Kramer, jenž byl zvolen „berouc ohled k počtu služebných let“. (Ta slova jsou podškrtnuta a přidán otazník). Zatím tu učil Fr. Sajdl a odešel do Bezna. Bohumil Kramer narodil se 14.dubna 1852 v Jindřichově Hradci, absolvoval tam gymnásium a studoval v Praze rok na filosofické fakultě. Učil na Hořovicku ve Strašecí, pak v Dobrovici a v Ml. Boleslavi. R.1884 1.března uvedl ho předseda místní školní rady Václav Hojka a školdozorce Jan Faltys do školy. Podučitelem byl u něho Václav Malina, narozený v Březně u Ml. Boleslavi r. 1863, 18. září a byl z pražského učitelského ústavu. Dne 1. března 1889 odešel do Debře a býval též ve Stratově.

R.1884 žádala obec o odklad rozšíření školy do jara, a zatím najala 2 místnosti pro školu a sice u hostinského Otty a u kupce Škorpila a žádala o schválení. Přišel okresní lékař s inženýrem, neuznali tyto místnosti a v březnu 1885 nařídila okresní školní rada bezodkladu přístavbu školy.

Tak v červnu 1885 začal lyský stavitel Marek stavěti a s malými změnami v rozdělení vedlejších místností byla stavba provedena za 3.600 zl.. Roku 1885, 30. srpna byla škola znovu posvěcena za velké slávy a účasti.

Ruční práce cvičila Marie Čepičková ze Stratova, pak provdaná za učitele Aloise Holuba v Lysé, po ní Marie Slabá, naroz. 28.1.1867 ve Vlašimi a roku 1889 odešla do Předměřic nad Jizerou. Industriálka dostávala za Milovice 64 zl., za Stratov a Mladou po 78 zl., celkem 220 zl. ročně. Roku 1885, 8. září nastoupil i nový školní inspektor Jan Houdek, ředitel měšťanky v Humpolci. Místní školní dozorce Josef Faltys byl roku 1886 povolán do okresní školní rady. R. 1887 byla školní výstava a r. 1888 některé knihy vyřazeny z úředního rozkazu. R. 1889, 1. března odešel učitel V. Malina do Debře a jeho místo zaujal Ignác Sirůček, nar. v Kuklenách 19. května 1863. Absolvoval pardubickou reálku a doplnil maturitu na učitelském ústavě v Královém Hradci. Byl tu do roku 1891. Po industriálce Marii Slabé – jež byla přeložena do Předměřic – přišla její sestra Františka Slabá, pouze na rok, pak převzala místo po své vdané sestře v Předměřicích a za krátko ji následovala i do stavu manželského.

R. 1889, 29. června pořádán první výlet školní, ale s celou obcí až do lesa „Telečka“ a kde kdo byl jím radostně nadšen. Každým rokem pořádala se na jednotnou žádost rodičů veřejná zkouška – jinak novými zákony školními odstraněná – a školní výstava žákovských prací. Rodiče měli upřímný zájem o prospěch svých dětí. Vybrané a zvláště zdařilé práce byly posílány i na jubilejní výstavu do Prahy r. 1891 a jistě se šel na ně každý Milovák podívat. Nová industriálka jmenovala se Marie Hronková.

V září r. 1891 odešel mladský kaplan Jindřich Max za faráře do Medonos. Jednu vášeň měl tento kaplan, pušku a do lesa i do panského – hranice pro něj neplatily! Pan lesní Karel Patzelt z Bohumilova mu kolikrát vyhrožoval, že mu pušku odejme. Usmál se a přišel zas! Ta pověst ho předešla i do nového působiště a patronátní komisař ho s tím hned přivítal. Jinak byl vzorným knězem. Tehdy do května 1892 učili náboženství učitelé a každý za to dostal celých 13 zl. 63kr. a obec to doplnila na 20 zl. R. 1892, 9. května přišel za kaplana do Mladé Stanislav Kovář roz. v Praze r. 1862 a vysvěcený v Litoměřicích roku 1891. Jinak byl vloh prostředních, ale vynikal neobyčejnou laskavostí, ochotou a nezištností ke každému, nejraději by byl ani krejcaru štolý nevybíral a pouze z kněžské povinnosti a z ryzí křesťanské lásky každému posloužil. Ten snad neměl jediného nepřítele! Po panu děkanovi Frydrychovi Josefovi byl posledním farářem v Mladé – pod podmínkou, že se podrobí zrušení této fary, pak byl prvním farářem v Milovicích.

R. 1892 byl předsedou místní školské rady Jan Knop, starosta obce – školským dozorcem Josef Faltys, členové: děkan Frydrych, řídící Kramer, za velkostatek správce dvora Zítka – pak Čermák – a rolníci: Václav Hojka a V. Bohuslav. Protože na 199 dětí dvě třídy nestačily, najata

místnost a byt pro 3. učitele u p. Bohuslava za 100 zl. ročně.

Lyský stavitel Marek navrhoval: buď nástavbu 1. patra, nebo přístavbu ať k sousedovi Zejvalovi nebo do dvora. V nové 3. třídě učil r. 1892 Václav Uhlíř, pražský rodák a absolvent tamního ústavu r. 1885. Dosloužil jako řídící v Ostré a umřel v Lysé. Roku 1893 odešel řídící Boh. Kramer do Dajovic a jeho místo zastával zatímně František Eliáš, roz. v Kochánku r. 1864: absolvoval s Uhlířem v Praze r. 1885. Po prázdninách r. 1893 odešel z Milovic Eliáš do Března a Štěpán Mudroch do Strenic. Tento byl zde jen rok. Pak učil na měšťance v Lysé a konečně byl profesorem tělocviku v Plzni. R. 1893 stal se tu řídícím Jan Kern, roz. v Čelákovících r. 1861, pražský absolvent. Působil na mnoha místech. Učitelé tehdy byli: Prousek a nešťastný onen Kodat. Josef Prousek nar. v Držkově r. 1874, vystudoval ústav jičínský. Po prázdninách odešel do Mladé Boleslavi. Josef Kodat, nar. v Opořanech r. 1871, absolvoval v Soběslavi, učil ve Zdětíně a v Mladé. Bůh ví, kam ho zavál osud! Nová industriálka se jmenovala Marie Kopřivová, nar. V Soběslavi roku 1868 – provdala se za učitele Uhlíře. Roku 1894 poslal Nymburský architekt Brückner plán na přístavbu dvou tříd.

Toho roku byl zrušen školní plat a učitelé dostávali od obce na palivo po 30 zl. Roku 1897 byli ve školní radě: předseda Josef Krejčík, školdozorce Josef Faltys, děkan Frydrych, řídící Kern a rolníci: Josef Pařízek a Jan Urban, zástupce velkostatku: náhradníci Josef Matouš a A. Novák, rolníci.

Roku 1896, 6. října byla by škola málem vyhořela při požáru, jemuž padl v oběť statek Heřmanského a stodola vedle samé školy. Roku 1898 stala se nepříjemná věc. Když okresní lékař M.U.Dr. Walter – spisovatel Treval – přišel vyšetřiti nákazu záškrtu, našel školní žumpu přeplněnou a nařídil, aby se ihned vyklidila. Přišel po druhé a žumpa vyklizena ještě nebyla, tu prohlásil, že okamžitě zavírá školu, děti aby byly poslány domů, a učiti že se začne, až dojde úřední hlášení, že rozkaz jest splněn. Na rychlo svolána obecní schůze a tam byl řídící Kern obviněn, že dal u okresního lékaře k tomu podnět a za trest bylo mu vzato pole, jehož po dlouhá léta užíval. Nenapravily to žádné odpory ani žádosti. Od Nového roku 1898 po Kodatovi byl v Milovicích učitelem Antonín Werner, roz. 1878 ve Veselé, po měšťance studoval na ústavě jičínském. Byl tu jen rok, pak se ve Stratově oženil s Marií Sajdlovou, byl za převratu v Dobrovici, pro oční neduh odešel na odpočinek do Lysé a zde zemřel na tyfus.

Jeho nástupcem v Milovicích byl František Ulvr, roz. 1876 v Lánech na Novopacku, absolvoval ústav jičínský. Roku 1899 vyměnil si místo s Františkem Macounem. Týž narodil se v Sobotce 1879, vystudoval v Jičíně a roku 1900 odešel do Debře. Po něm přišel Josef Šámal, nar. v Malém Újezdě 1879, absolvent pražský a učil dříve v Plasích a ve St. Benátkách. (Pozn.- Dle vypravování Šámal propil co měl: šaty, peřiny, housle a když mu otec koupil nové, propil je

zase. Učil hrát na housle, ale přišel-li do domu, nejdřív otevřel troubu u kamen a snědl, co bylo. Záhý umřel)

Roku 1900 – tedy po 6 letech – lyský stavitel Václav Jedlička provedl přístavbu dvou tříd podle Brücknerova plánu za 5.250 zl.. Jedna třída byla proměněna v učitelský byt. Dne 8.září byla škola vysvěcena a proslov přednesla žákyně Marie Ottová. Po prázdninách 1900 odešel řídící Kern do Všelís a jeho místo v Milovicích převzal František Vávra: na místo Uhlířovo dostal se Václav Dostál. Nový řídící učitel Fr. Vávra roz. 15. března r.1855 v Malé Lhotě, poslušen vůle otce svého , vystoupil z učitelského ústavu jičínského v lednu 1875, stal se podučitelem (?), po tříleté vojenské službě učil zase ve Všeni, v Malém Dubě a doplniv maturitu, učil na Bydžovsku.Učitel Václav Dostál nar. 1879 v ????? u Nové Paky a jako gymnasista dělal maturitu na ústavě jičínském.

V Milovicích učil jen do listopadu a po něm přišla první učitelka 10. prosince 1900, jménem Růžena Francová, roz. 1881 v Mladé Boleslavi. Byla tu jen půl léta. Pak po Kopřivové nastoupila nová učitelka ručních prací Marie Maixnerová, dcera řídícího učitele Františka Maixnera z Lysé, roz. 1877. Také zde učili – jak se dočteme – její dva bratři, František a Vojtěch.

Roku 1901 při sčítání lidu bylo v Milovicích s Bohumilovem a Josefovem na 127 číslech 743 obyvatelů – tedy o 71 méně než před 10 lety, ač 12 čísel domovních přibylo!

V září roku 1901 přišel na místo Francové Karel Košťál, roz. 1881 v Soběslavi, kdež i r. 1901 absolvoval. Po prázdninách odešel do Benátské Vrutice a oženil se s dcerou tamního řídícího Wolfa. Též učil na lyské dívčí měšťance, kdež na chodbě na zeď olejem vymaloval obraz Karlova Týna ve značných rozměrech. Pak zakotvil v Mladé Boleslavi a dosáhl pěkné kariéry.

Odešel i Josef Šámal do Rejšic a na jejich místa přišli František Maixner syn řídícího učitele v Lysé a Josef Štok. Maixner František narodil se v Lysé 1. července 1879, absolvoval pražský ústav, učil v Luštěnicích, pak na Lipníku a ve Všelísích,

vrátil se do Luštěnic a oženil se tam. Za světové války byl na

Rusi u Brodů na hlídce dráhy, pak na italské frontě a tam po těžkém zranění zemřel a jest pohřben v Heidenschaftě u Gorice 22.listopadu 1917. Jeho sestra Marie Maixnerová dostala se na školu v Lysé a na její místo do Milovic přišla industriálka ze Všelís, Augusta Prostová, nar. v Chedrbí na Čáslavsku roku 1879.

Nová místní školská rada r. 1903 : předsedou starosta obce Alois Malý, dozorcem Josef Faltys, děkan Frydrych, řídící Vávra, za velkostatek správce dvora Vincenc Steklý a rolníci: Václav Hojka, Josef Matouš, náhradníci: J. Vlk, Fr. Rameš. Za zemřelého zemského poslance a jiříckého starostu Josefa Šulce , povolán byl do okresní školské rady správce vlkavského cukrovaru Cínovský a po zemřelém děkanovi z Krnska Mendíkovi, do téhož úřadu nastoupil P. Josef Pršala, gymnasiální profesor z Ml. Boleslavi. Učitel Fr. Maixner odešel na Lipník a jeho místo převzala Albína Běla Pečínková, roz. r. 1879 v Sezemicích, maturovala v Praze, učivala v Bakově a ve Vrutici Kropáčově. Psala líbivé básničky a dobře zpívala. (+1950) R. 1904 odešla industriálka Prosová do Semčic a místo ní nastoupila Antonie Hendrychová. Za literní učitelku Pečínkovou přišel do Milovic Teodor Hluhůček. Roku 1906 povolán byl učitel Josef Štok na měšťanku do Mladé Boleslavi a do února za něj učil Antonín Werfl, jenž odešel pak do Žerčic. Do Milovic byl jmenován Ferdinand Švankmajer , roz. v Lysé 1876, plzeňský absolvent, učil dříve v Rejšvicích, ve Stratově a v Benátecké Vrutici, na měšťance v Lysé.

Nadcházejí velké změny!! Benátecké panství roku 1905 koupil a s Lyským spojil hrabě Rudolf Kinský: lesy však na východ od Benátek koupil vojenský erár a proměnil je ve vojenskou střelnici při táboře, který se tu začal stavěti. Ves Mladá s farou, kostelem i školou byla zrušena. Škola byla přeložena na Lipník, nová fara i s kostelem postavena v Milovicích. Za vojskem táhli se do Milovic obchodníci, stavěli si domky, obchody, hostince a hotely. Zřízena byla pošta,*) četnická stanice – Milovice kvapně vzrůstaly. Mladský poslední farář Stanislav Kovář byl v Milovicích instalován. Poněvadž osady Lipník, Zbožíčko a Jiřice byly jinam přifařeny a přiškoleny, nezvětšil se počet milovického žactva, nýbrž zůstával zpočátku skoro stejný, časem však vystoupil na 180!

Mnoho dětí ovšem navštěvovalo obě měšťanky v Lysé a jiné střední školy v Nymburce, Boleslavi a v Praze.

Místní školní rada r. 1906: předsedou starosta Václav Bohuslav, dozorcem Václav Hojka , rolníci: Vojtěch Malý, Fr. Čančík, farář Kovář, řídící Vávra, zástupce vojenského eráru lesní správce Josef Vilinger. Za velkostatek hraběte Kinského benátecký hospodářský ředitel Josef Mrázek, rolníci: Fr. Rameš, Vojtěch Hampl.

Roku 1907 byl novým vikářem po staříčkém děkanovi Čubanovi ze Mcel nymburský děkan Josef Rezek.

Roku 1910 byl předsedou místní školské rady: starosta Josef Krejčík, dozorcem Václav Bohuslav, zástupci eráru i panství tíž, Václav Hojka a Vojtěch Matouš. Od Nového roku 1910 nastoupil v Ml. Boleslavi nový okresní hejtman, místodržitelství rada Sylvestr Schapka a do pense po 24 leté činnosti odešel školní inspektor, císařský rada Jan Houdek. Po několika letech umřel v Praze. Posledním rakouským inspektorem byl velký dobrák Bohdan Tyšler, ředitel měšťanky v Plzni.

Občanská záložna v Lysé posílala škole Milovické ročně 20 k a v r. 1910 uvolila se, že dá každému dítěti při vystoupení ze školy spořitelní knížku a 2 k.

V září 1910 dostal se učitel Hluhůček na měšťanku do Ml. Boleslavi a na jeho místo přišla dcera řídicího Františka Vávry, slečna Marie Vávrová, nar. 1888, absolventka kladenská, jež dříve učila v Kosmonosích a v Ml. Boleslavi. Pak odešla do Krnska. V okresní školní radě zasedal : Václav Vojtěch a Václav Bohuslav, jenž přesídlil do Prahy.

Dne 7. března 1911 odcházel z Milovic prvofarář Stanislav Kovář, byl povýšen na děkana v Nových Benátkách. Doslova celá osada ho vyprovázela a loučení na hranicích osady bylo tuze dojemné. Byl P. Kovář vzorem skromné a upřímné laskavosti a nenáročnosti. Instalaci slavil v Benátkách za nedlouho, ale spokojenosti tam nenalezl. Na lepší místo netáhla jej ani touha po bohatších příjmech, ani po vyšším důstojenství a proto kroku svého tuze litoval a za každou cenu chtěl vrátit se do svých drahých Milovic. Nebylo mu to dopřáno.

Na milovickou faru byl dosazen lyský rodák P. Rudolf Švankmajer a také jemu ta změna ku štěstí nesloužila. Narodil se v Lysé 1873, vysvěcen byl v Litoměřicích 1898, tam i krátce působil v konsistorní kanceláři, pak na Horkách a v Libáni. Chudák byl souchotinář od mládí, různými léky udržován při nadměrné tělnatosti, jež mu dodávala klamného zjevu kypícího zdraví. Zde působil na jedné osadě s vlastním bratrem Ferdinandem.

Pan učitel Ferdinand Švankmajer dostal se pak na měšťanku do Lysé a na jeho místo ustanoven zase Vojtěch Maixner, syn řídicího z Lysé, nar 1888, absolvent pražský, znamenitý zpěvák a hudebník, jako jeho starší bratr František. Dříve učil v N. Benátkách. Pak učil v Milovicích Hugo Dohnal, nar 1890 v Březně, absolvent hradecký. Od prosince 1911 jezdil do Milovic na židovské náboženství rabín z Ml. Boleslavi dr. Max Hoch, ale když se tři děti židovské z Milovic odstěhovaly, musily ostatní na náboženství docházeti do Lysé, ve středu odpoledne.

Je poslední mírový rok 1913! Přivalila se válka, učitel Ferdinand Švankmajer i Vojtěch Maixner narukovali, ale záhy vráceni byli svému povolání. Popis válečných let se všemi událostmi jest všude stejný a netřeba opakovati. R. 1916 přišel na zkoušku náboženskou nový vikář, děkan Josef Drbohlav z Velelib. Toho roku zaveden byl 1. květen v 11 hodin v noci „letní čas“, posunutý o hodinu dopředu, jako letos r. 1940.!

Roku 1912, 20. července narukoval zase pan učitel Ferdynand Švankmajer a na jeho místo přišla do Milovic z Horek učitelka Běla Pečínková – po 12 letech opět ! Vojtěch Maixner stal se zástupcem řídícího v Jiřicích a na jeho místo přišla z Krnska znovu do Milovic sl. Marie Vávrová. Příštím rokem vrátil se Vojtěch Maixner do Milovic a sl. Vávrová do Krnska. Ve škole konány slavnosti jak smuteční při umrtí císaře Františka Josefa I., tak při korunovaci nového a posledního panovníka Karla I. Skončila se válka, měnily se hranice států, ale doba byla ztrpčena poválečnou a všeobecnou bídou a drahotou.

Roku 1918 byla zavřena škola pro nakažlivou nemoc, pak pro nedostatek uhlí. Počátkem r. 1919 vrátil se Ferdynand Švankmajer do Milovic a sl. Pečínková na Horky. Po prázdninách měl vyslouženo p. řídící Vávra a definitivním řídícím učitelem po něm stal se Ferdynand Švankmajer v listopadu 1919. Novým inspektorem byl Karel Sellner, odborný učitel z Bakova, učitelstvem zvolený. Působil do roku 1932 velmi zdárně, jak ve svém úřadě, tak i v písemnictví a různých kulturních oborech.

Zatím byla roku 1920 postavena vlečná dráha z Lysé do Milovic a vojáci ji podle jednoho malého parostroje nazvali „Vlastička“. **)

Spolek pro postavení pomníku Italům, zemřelým v ohromném množství ve zdejších zajateckém táboře, za předsednictví F. Švankmajera, postavil pomník, který však zaplatila obec 17.800 korunami sochařské škole v Hořicích. Roku 1921 1. června položen byl slavnostně základní kámen, při čemž italského krále zastupoval kníže Scala a řídící Ferd. Švankmajer byl vyznamenán řádem „italské Koruny“ – bílý smaltovaný kříž, uprostřed oválek s italskou Korunou a se znakem. Italský hřbitov byl posvěcen 1. listopadu 1922. ***)

Roku 1921 otevřena byla v Milovicích 4. třída a sice v hostinci p. Kočího č. 135. Když F.Švankmajer odešel na lyskou měšťanku, byl byt po něm ve škole upraven zase jako třída. Zemřel v Lysé již 21. listopadu 1921 a jeho bratr, farář, pro nemoc ani na pohřeb nemohl přijít a zanedlouho zvítězila tuberkulóza nad lékařskými prostředky i nad jeho opatrnou střídmostí. Zemřel 10. října 1923 a byl v hrobě svých rodičů v Lysé pohřben 13. října tj. na den za deset let

po své instalaci.

Po Švankmajerovi spravoval milovickou školu Vojtěch Maixner a učitelem byl František Sladký. Roku 1922 stal se řídícím Václav Ježek, roz. 1869 v Lazci u Příbramně a učil dříve v Blížanovech na Klatovsku. Po Sladkém přišla sl. Marie Šímová, roz 1899 ve Vysočanech, horlivá zpěvačka.

Stará škola, kdysi pýcha o okrasa obce propadla všeobecnému osudu, jako člověk! Se ztrátou mládí dostavují se neduhy, slabosti a nedostatky, místo krásy pitvorné vrásky stáří. Na staré škole každý viděl jen chyby, a proto byla odsouzena, aby skončila svou službu. Komu by se při výstřední drahotě chtělo do stavby? A dětí v Milovicích ubývalo, jen do Lysé jich jezdilo 41 ! Tu pan inspektor použil staré hrozby svých předchůdců, že nebude-li stavěti místní školní rada, vystaví školu okresní školní rada a bude to dražší.

Počátkem školního roku 1923 dostal se p. Vojtěch Maixner za řídícího do Litole a na jeho místo přišel do Milovic Václav Šťastný nar. ve Strakách roku 1902, abiturient nymburské reálky a berounské obchodní akademie, ale raději se co nejdříve navrátil k svému vlastnímu povolání a jest účetním okresní hospodářské záložny v Lysé. Na místo slečny Holečkové přišel podruhé do Milovic p. Sladký (r. 1924, který dvě léta působil ve slezském Rychvaldě. Industriální učitelka Antonie Hendrychová odešla na odpočinek, kterého jen krátce užila, v prosinci umřela. Její místo převzala sl. Božena Hlasová, roz. v Praze 1886, dosud působící v Benátkách. Předsedou místní školní rady se stal p. poštovní Bohumil Sucharda a starosta obce Josef Pecka byl místopředsedou. Po čase vzdali se oba tohoto úřadu a vystřídali je: rolník B. Bohuslav a obchodník Josef Handl.

Dost rušně jednalo se o stavbu nové školy. Konečně bylo koupeno místo od Rameše za 26.000 K a návrh stavby svěřen lyskému staviteli Břetislavovi Šlechtovi, ač p. inspektor přál více architektovi Cucovi z Lysé.

Roku 1926 odešla učitelka Šímová do Vysočan a její místo převzala Irena Šulcová, roz. v Roudnici r. 1902, absolventka jičínská. Učila dříve na Turnovsku ve Vlastibořicích a v Hlavici. Zatím obec ukládala ročně 50.000 K na kapitál potřebný na novou školu. Její stavba byla zřetelně oddalována a to se snahou, aby se platilo hotovými penězi, bez dluhů, úroků a umořování.

Stará škola

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 29 Říjen 2012 10:06 - Aktualizováno Sobota, 03 Listopad 2012 09:59

Novým farářem, tedy též učitelem náboženství byl ustanoven 1. září 1925 P. Josef Švorc a instalován 8. listopadu 1925. Od smrti Švankmajerovy do příchodu nového faráře Švorce administroval osiřelou faru lyský kaplan P.Tomáš Hlaváč, nyní děkan v Semilech.

Osud staré školy blížil se zvýšenou rychlostí. Stavěla se nová škola, velmi účelně zařízená a byla otevřena 25. října 1931. Stará školní budova byla proměněna v obecní úřad a tak dále slouží své domovině. *****)

Zdroj : výstřižky z novin - od Josef Vojáček: Stará škola v Milovicích u Lysé nad Labem – doslovný přepis

Zpracovává se :

*) - odkaz pošta v Milovicích

**- odkaz vojenská vlečka v Milovicích

***) – odkaz vojenský hřbitov v Milovicích

*****) – odkaz „stará“ škola r.1931 v Milovicích

Stará škola

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 29 Říjen 2012 10:06 - Aktualizováno Sobota, 03 Listopad 2012 09:59
